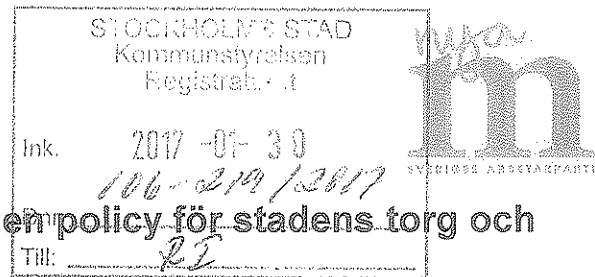

3.

Motion av Joakim Larsson (M) om en policy för stadens torg och parker

Det offentliga rummet – gator och trottoarer, torg och parker, kajer och lekplatser – är en väsentlig del av varje stad. Det är i "utrymmet mellan husen" som spontana möten kan ske, där vi promenerar, fikar, umgås eller bara vistas. Kvaliteten på miljöerna i det offentliga rummet är givetvis viktiga för upplevelsen av hur det är att vistas i Stockholm. Offentliga miljöer som är skräpiga, vandaliserade eller skumt upplysta skapar en känsla av otrygghet. Ett attraktivt offentligt rum kännetecknas av att det är rent, helt, snyggt och överblickbart.

Stockholm omskrivs ofta som en vacker stad, och det med all rätt. Men det som då främst åsyftas är stadens byggnader i city, grönskan och vattenspeglarna. Det är lätt att hänföras av dessa omistliga värden när man promenerar längs med vattnet en solig sommardag.

Stockholms stad har idag en gedigen parkplan för samtliga stadsdelar. Det är givetvis bra och riktlinjerna i dessa ska upprätthållas. Staden har därtill ett möbleringsprogram på 70 sidor med detaljerade riktlinjer för hur bland annat bänkar och blomsterurnor ska gestaltas och var de ska placeras. Det är naturligtvis också bra. Men tyvärr faller staden här på målsnöret så länge pusselbitar läggs utan att bilden för pusslet finns närvarande.

Stockholm har nämligen också en annan, i vardagen ofta bortglömd, sida. Den sidan handlar om det spretiga uttryck som med återkommande frekvens kan betraktas av stockholmare och turister på stadens torg och i vissa parker. Detta uttryck är till förfång för helheten, och det är i sammanhanget märkligt att staden inte kan uppvisa någon strategi eller ens policy för hur uttrycket på dessa offentliga platser ska te sig. Det handlar i grund och botten om att säkerställa inbjudande och trygg offentlig miljö. Men det handlar också om att visa upp Stockholm från sin allra bästa sida, för stockholmarna och för världen.

Eftersom det offentliga rummets själva syfte är att vara tillgängligt och inbjudande för alla människor att vistas i på lika villkor krävs också att det finns enkla, tydliga riktlinjer för hur dessa får nyttjas. Dessa riktlinjer måste vara enhetliga över hela staden och följa en noga framtagen policy som gäller för alla stadens torg och parker.

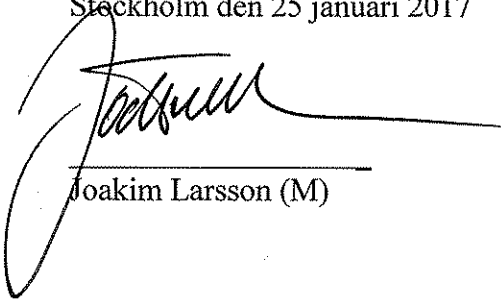
Ett i sammanhanget konkret exempel på motsatsen är Kungsträdgården. Parken utgör värdekärna inom riksintresset för kulturmiljövård i Stockholms innerstad med Djurgården och är en av Stockholms mest besökta och uppskattade platser. Parkens centrala läge gör att den är välanvänd för evenemang och aktiviteter året om. Samtidigt finns det inte något enhetligt uttryck i de tillfälliga anordningar som används under dessa evenemang. Det kan till exempel handla om enkla paviljonger av olika slag, försäljningstält med diverse olika mått och färg eller tillfälliga toaletter och omklädningsrum i form av nedslitna baracker. Den samlade bilden av Kungsträdgården respekterar därmed inte Norrmalms parkplan som uttryckligen anger att Kungsträdgårdens skönhet och kulturhistoria ska värnas och utvecklas. Kungsträdgården ska rustas upp och moderniseras med en ny evenemangsyta. Detta har vi drivit länge och ett utredningsbeslut fattades också på trafik- och renhållningsnämnden den 21 maj 2014 där Stockholms stads trafikkontor uppdrogs att utreda förutsättningarna för projektet. Tyvärr har inte den socialdemokratiskt ledda majoriteten tagit detta vidare, och om inget görs riskerar det snarare att bidra till att parken i framtiden ges ett skamfilat rykte.

Faktum är att de flesta av stadens torg har förfulats av det ointresse som synes råda. Vi ser en oroväckande framväxt av klotter på diverse anordningar som, tillsammans med bristande underhåll, snarast har permanentats på platserna som blir allt mer nerskräpade. Ju fler platser, och med en tilltagande frekvens, kommer detta ofog att sprida sig vidare i stadsmiljön. Stockholms stad måste ställa ambitiösa och tydliga krav på estetisk gestaltning avseende exempelvis försäljningstålt, utrustning och andra temporära anordningar. En underlåtenhet från stadens sida att göra något åt detta kommer obönhörligen att leda till ytterligare klotter, nedskräpning och därmed en förfulning av Stockholm.

Med hänvisning till vad som ovan anförts yrkar jag att kommunfullmäktige beslutar följande.

att uppdra åt berörda nämnder att under 2017 gemensamt utarbeta en policy för ett enhetligt uttryck för stadens torg och parker med bäring på såväl permanenta som tillfälliga anordningar.

Stockholm den 25 januari 2017

Joakim Larsson (M)